

Incipit breuiloquium sancti Bonaventurae de ordine minorum.

Alecto genua mea ad patrem domini nostri Iesu christi ex quo omnis paternitas in celo et in terra nominatur ut de vobis

secundum diuitias glorie sue virtute corrobore per spiritum eius in interiori homine habitare christum per fidem in cordibus vestris. In caritate radicatus et fundatus ut possitis comprehendere cum omnibus sanctis quae sit latitudo longitudo sublimitas et profunditas. Scitote etiam supereminente scientie caritate christi ut impleamini in omni plenitudine dei etc. Magnus doctor gentium et predicator veritatis domino repletus spiritu tanquam vas electum et sanctum in hoc verbo aperit sacre scripture quae theologia dicitur ortum progressum et statum. Insinuans ortum scripture attendi secundum influentiam beatissime trinitatis. Progressum autem secundum exigentiam humane capacitatis. Statum vero siue fructum secundum superabundantiam supplementis felicitatis. Ortum namque non est per humanam investigationem sed per divinam reuelationem quae fluit a patre lucis ex quo omnis paternitas in celo et in terra nominatur et a quo per filium eius Iesum christum manat in nos spiritus sanctus et per spiritum sanctum diuidentem et distribuente dona singulis sicut vult. dat fides et per fidem habitat christus in cordibus nostris. Haec est noticia Iesu christi ex quo originali manat firmitas et intelligentia totius scripture sacre.

Non etiam impossibile est quod aliquis in ipsam ingrediat agnoscentiam nisi prius christi fide habeat sibi infusam tanquam ipsi? totius scripture lucernam et ianuam et etiam fundamentum. Est etiam in ipsa fides omnium supernaturalium illuminationum quae diu peregrinamur a domino et fundamentum stabilis et lucerna dirigens et ianuam introducens secundum cuius mensuram necesse est etiam mensurari sapientiam nobis dimittere data ne quis sapiat plus quam oportet sapere. sed ad sobrietatem et vnicuique secundum quod deus diuisit mensuram fidei. Mediante igitur hac fide datur nobis noticia sacre scripture secundum influentiam beatissime trinitatis. iuxta quod expressit insinuat apostolus in prima parte auctoritatis prius inducte. Progressus sacre scripture non est coartatus ad leges rationationum definitionum et diuisionum iuxta morem aliarum scientiarum et non est coartatus ad partem vniuersitatis sed potius cum secundum lumen supernaturalis praedat ad dandam homini viatori noticiam rebus sufficientem secundum quod expedit ei ad salutem. partem per plura verba. partem per mystica describit totius vniuersi continentiam quasi in quadam summa in qua attenditur latitudo. Describit deorsum in qua attenditur longitudo. Describit excellentiam finaliter saluandorum in qua attenditur sublimitas. Describit et miseriam damnatorum in qua profunditas consistit non solum ipsi? vniuersi. verum etiam diuini iudicii et sic describit vniuersum quantum expedit de ipso habere homini noticiam ad salutem secundum ipsi? latitudinem. lon

a 2

gitudinē altitudinē ⁊ profunditatē
 Ipsa etiā habz i suo pgressu hec
 q̄tuor fm q̄ posterū declarabit.
 qz sic exigebat additio capacitatis
 hūane q̄ magna ⁊ multa nata est
 magnificē ⁊ mirabilē cape tamq̄
 speculū q̄ddā nobilissimū in quo
 nata ē describi. nō solū naturalit.
 verū etiā supnaturalit rerū vniūsi
 tas mūdanay. vt sic pgressus sa
 cre sc̄pture attēdat fm exigentiā
 capacitatis hūane. Stat⁹ v̄o siue
 fruct⁹ sc̄pture nō est q̄cūqz h̄ ples
 nitudo etne felicitatis. Nā hec est
 sc̄ptura in q̄v̄ba sūt vite etne. q̄ iō
 scripta est. nō solum vt credam⁹
 verū etiā vt vitā possideam⁹ etnā
In q̄ quidē videbim⁹. amabim⁹.
 et vtilit oīa desideria nā implebūt
 q̄bus impletis vere tūc sciem⁹ sup
 eminētē sc̄ie caritatē ⁊ ita impleti erū
 m⁹ in oēm pleitudinē dei. ad quā
 quidē pleitudinē conat⁹ nos dīna
 introduce sc̄ptura. iux̄ p̄dictā s̄me
 aplice v̄itate. **H**oc igit⁹ sine hac
 etiā intētionē sacra sc̄ptura p̄scru
 tanda est et docēda. et etiā audi
 enda. et vt ad istū fructū ⁊ t̄minū
 recto pueniam⁹ pgressu p viam
 recti itineris sc̄pturay inchoans
 dū est ab exordio. h̄ ē vt cū mera
 vel vera fide ad patrē luminū acce
 damus flectendo genua. cordis
 nr̄i vt ipse p filiū suū i spūsando
 det nobis verā noticiā **J**hesu xp̄i.
 et cum noticiā amorē ipsi⁹. vt sic
 ipsū cognoscentes ⁊ amātes. ⁊ tāq̄
 in fide solidati ⁊ i caritate radicati
 possim⁹ ipsius sc̄pture nosse la

titudinē. lōgitudinē. altitudinē. et
 profunditatē. et p hāc noticiā pue
 nire ad plenissimā noticiā ⁊ excel
 lētissimū amorē beatissimē trinitatis
 q̄ sc̄oy tendūt desideria in quo est
 status ⁊ cōplemētū oīs veri ⁊ boni

De latitudine sacre scripture
Huius sacre scripture sine
 cōcupito ⁊ intēto ⁊ p̄ncipio
 credito simul ⁊ inuo
 cato vidend⁹ est pgress⁹ q̄tū ad
 ipsius latitudinē. lōgitudinē. alti
 tudinē. ⁊ profunditatē fm viā ⁊ or
 dinē aplice documētū. **C**ōsistit autē
 ipsi⁹ latitudo in mltitudine suarū
 p̄tū. **L**ōgitudo v̄o in descriptione
 tēporay ⁊ etatū. **A**ltitudo in descrip
 tione iherarchiarū gradati cordis
 natay profunditay in multitudine
 mysticoy sensuū ⁊ itelligētīay. **S**i
 igit⁹ velim⁹ latitudinē sacre sc̄pturē
 speculari. p̄ma frōte occurrit nob
 sc̄ptura secunda in duo testamēta
 sc̄z in vetus ⁊ nouū. **V**etus autē oc
 currit in mltitudine libroy. habet
 em̄ libros historiales. legales. sa
 piētiales. ⁊ p̄phetiales. ita qz p̄mi
 sūt. v. sc̄cūdi. x. tertij. v. quartij. vi.
 ac p hoc in vniūso. xxvi. **N**ouū
 sūt testamētū h̄z libros h̄is cor
 respōdētes fm q̄duplicē formā
Nā legalib⁹ corrūdent libri euā
 gelici. **H**istorialib⁹. actus aplici.
Sapiētialib⁹. eplē aploy ⁊ maxi
 me pauli. **P**rophetialib⁹. lib apo
 caliphs. vt sit cōformitas in vet⁹
 ⁊ nouū testamētū. nō solū in cōtis
 nētia sensuū. vey etiā in q̄drifor
 mitate p̄tū. **I**n c̄ figurā ⁊ cōfigmi

figurationē preuidit ezechiel rotas
 quatuor faciēz a rotā i medio rote.
 qz rot? est in nouo. a eōuerso. Et
 in libis legalib? et euāgelicis ē fa
 cies leonis ppter excellētiā au
 toritatis. In historialib? : ē facies
 bouis: ppter excellētiā v̄tutis. In
 sapiētiālib? . est facies hoīs ppter
 prudētiā sagacē. In libis pphetia
 libus. est facies aqle. ppter intelli
 gentiā pspicacē. Recte autē sacra
 sc̄ptura diuidit? in nouū a rot? tes
 tamētū. a nō i theoricā a practicā
 sic pbia. qz cū sc̄ptuā hūdet? ppter
 sup cognicōz fidei q̄rtus ē a fūda
 mētū moy a iusticiē. ac totū? recte
 vite. nō p̄t in ea seq̄strari noticiā
 rerū siue credēdoz a noticiā moy
 Sec? autē ē de pbia q̄ nō tm̄ de ver
 itate moy. v̄z etiā agit de vero.
 nuda speculacōne cōsiderato. Quā
 igit? sc̄ptuā sac̄ est noticiā mouēs
 ad bonū a reuocās a malo. et h̄ ē
 p timorē a amorē. iō diuidit? i duo
 testamēta. q̄z breuis d̄tia ē timor
 et amor. Et qz q̄druple p̄t aliq̄s
 mouei ad bonū a reuocai a malo
 .s. p p̄cepta potētissimē maiestatis.
 v̄l p documēta sapiētissimē veritatis
 v̄l p exēpla a bñficia inoētissime
 bonitatis. v̄l ex h̄ijs oībus in v̄nū
 collectis. Iō tā in nouo q̄ in veteri
 testamēto sūt q̄driformit traditi
 libri continētes sac̄ā sc̄pturā s̄m
 cōr̄ndētia ad quatuor p̄missa. Nā
 libri legales mouēt p p̄cepta ma
 iestatis oīpotētissimē. Historiales.
 p exēpla boitatis inoētissimē. Sa
 piētiales. p documēta veritatis sa

piētissime. Prophetiales. mouēt
 ex oīm p̄dictoz aggregacōe. sicut
 in eis manifestissimē apparet. Unde
 ipsi sūt q̄si rememoratiui totū? le
 galis sapiea doctrine. Est igit? sc̄p
 tura sac̄ filis flumio latissimo. qui
 ex cōursu aq̄z multaz aggregat?
 magis ac magis s̄m q̄ lōgius de
 currit. Nā cū p̄ in sc̄ptuā eēt lib
 legales. postea supueit aq̄ sapie
 historialiū libroz. t̄cio v̄o sup ad
 uenit doctria sapiētissimi salomo
 nis. p̄ h̄ etiā doctria sc̄oz p̄phaz
 Et tandē doctrina euāgelica reue
 lata. p os carnis xp̄i. plata. p euā
 gelistas cōsc̄pta. p sc̄os ap̄los di
 uulgata. Additis etiā documētis
 q̄ spūssais sup eos veniēs docuit
 nos p eos. vt sic oēm veritatē per
 sp̄m̄sc̄m iux̄ d̄m̄ p̄missū edoc̄ti.
 oīs veritatis salutais doctriā ec
 clēsie xp̄i darēt. a sac̄ā sc̄pturā cō
 seruādō veritatis noticiā dilatarēt

De lōgitudine sacre sc̄pture
 Abet etiā h̄ sc̄ptuā sac̄ā
 lōgitudinē q̄ cōsistit in de
 sc̄ptiōe tā tēpoz q̄ etatū
 a p̄n̄. s̄m̄ diuisqz ad diē iudicij.
 Describit em̄ p trā t̄pa. mūdum
 deurrē. s. p t̄ps legis natū. legis
 sc̄pte. et legis gr̄e. et in h̄ijs trib?
 t̄pib? septē distinguit etates q̄rū
 p̄ma ē ab adā vsqz ad noe. sc̄da
 a noe vsqz ad abrahā. t̄rcia ab
 abrahā vsqz ad dauid. q̄zta a dd̄
 vsqz ad trāsmiḡtionē babilonis.
 q̄nta a trāsmiḡtionē babilonis
 vsqz ad xp̄i. sex a xp̄o vsqz ad finē
 mūdi. septia deurrit cū sexta que

incipit a q̄ete xpi i sepulcro vsqz
ad resurrectōne vniūsalē qn̄ inci-
piet resurrectōis 8^a Et sic septuā
est lōgissimā. q̄ incipit a mūdi a t̄pis
exordio. in p̄n^o genesi a p̄ueit vsqz
ad finē mūdi a t̄pis. s̄i finē apoc̄.
Recte em̄ vniūsalū t̄ps qd̄ deaurit
h̄z t̄plicē legē inditā. datā exteri^o
a iūsā deaurit p̄. vij. etates. a cō-
sūmat i fine septe. vt sic maioris
mūdi deaurit^o corr̄ndat deauri sui
m̄iori^o mūdi. s̄. hoīs p̄pt̄ quē etiā
fact^o ē **N**ā p̄ma etas mūdi in q̄
facta ē ipsi^o mūdi fōtio. casu^o de-
monū. a ōf̄tio āgeloy. r̄cē r̄ndet
p̄me diei. i q̄ sc̄a ē lux. a distincta
a teneb̄s. sc̄da i q̄ p̄ archā dilu-
uū saluati sūt boni. a deleti mali.
r̄ndet sc̄de diei in q̄ p̄ firmamētū
sc̄a ē distinctio aq̄y ab aq̄s. sc̄a i q̄
vocat^o ē abraā a ichoata synago-
ga: q̄ fructificac̄e a gūare debebat
p̄lem ad dei cultum. corr̄ndet diei
t̄cie. i q̄ apparuit fia a p̄tulit her-
b̄avirētē. q̄ta i q̄ viguit regnū et
sac̄dotiū. qz d̄d̄ t̄x̄ āpliauit cultū
d̄mū. corr̄ndet q̄te diei. in q̄ sc̄a ē
fōtio lūinariū a stellay. q̄ta. i q̄
t̄n̄smigrātes int̄ p̄plos mltos v̄sati
sūt a t̄bulati. corr̄ndet diei q̄nte i
q̄ sc̄a ē fōtio pisciū ex aq̄s. sexta
etas i q̄ nat^o ē xps i effigie hoīs q̄
vere est imago dei. corr̄ndet septe
diei i q̄ fōtus ē hō p̄m^o. septia i
q̄ ē q̄es aiay n̄ h̄ns finē. corr̄ndet
septie diei i q̄ req̄euit de^o ab om̄i
ope qd̄ patrarat. Et sic distiguūf
he septē etates p̄ i signia facta. q̄
fuerit i eay exord̄is. v̄one āy cor̄s

r̄ndet dieb^o fōtionis mūdi. **D**ōc̄
aut̄ p̄ma etas infantia. qz sic infan-
tia tō obliuione delet. sic illa p̄ma
etas p̄ diluuiū ē ōsupta. sc̄da pu-
ericia. sic. n̄. i puericia loq̄ incipim^o
sic i sc̄da etate sc̄a ē distinctio lin-
guay. sc̄a d̄z adolescētia. qz sicut
vis gnatiua tūc incipit in actū suū
erire. sic t̄vocat^o ē abraā a data ē
ei c̄aūsiō. a sc̄a ē ei p̄missio de se-
mine. q̄ta d̄z iuuēt^o. qz sic i iuuē-
tute floret hoīs etas. sic i q̄ta eta-
te sub regibus floruit synagoga.
q̄ta d̄z senect^o. qz sic i senectute
vires minuūt. a dec̄dit pulchritu-
do. sic i t̄n̄smigr̄ione factū ē de iu-
deoy sac̄dotio. se^o etas d̄z senū.
qz sic illa est q̄ copulat^o cū morte
h̄ns t̄n̄ magnā lucē sapie. sic se^o
etas mūdi t̄minat^o cū die iudicij.
in ea viget sapia p̄ doct̄rinā xpi.
Sic igit^o tot^o ille mūd^o ord̄iatissim^o
deaurit a scriptuā sacra describit^o
p̄cedē a p̄n^o vsqz ad finē. ad mo-
dū cuiuscūq̄ pulchritudinis carnis ord̄-
inati. vbi p̄t q̄s speculari s̄m de-
aurit t̄pis varietatē. a multiplicē
eq̄tatē ord̄inē r̄itudinē. et pulch̄-
tudinē. v̄ mltitudinē multoy di-
uinoy iudicioy p̄cedētū a sapia
dei. gubnante mūdū. **N**ū sic null^o
p̄t vidē pulchritudinē carnis nisi
aspect^o ei^o ferat^o sup totū v̄sū. Sic
null^o videt pulchritudinē ord̄inis a
regim̄is vniūsi. nisi eā totā specu-
let^o. Et qz null^o hō tā longeu^o ē q̄
totā possit vidē ocul^o carnis sue.
nec futura p̄t p̄ se p̄uidē. p̄uidit
nob̄ sp̄ūsc̄ūs lib̄y scriptuē sacre.

cui? longitudo ometit? se decursui regiminis vniuersi

De sublimitate sacre scripturē.

Habet nichilomin? scrip-
tura sacē i suo pgressu lib-
limitatē q̄ consistit in descip-
tione iherarchiarū ḡdati ordina-
tarū. q̄ sūt iherarchia ecclāstica an-
gelica. a dīna seu sup̄celestis. Ita
q̄ p̄mā describit patēter. sc̄dam
aliq̄tulū magis occulte. etiā adh
magis occulte. Ex descripcōe iher-
archie ecclāsticē ē alta. Ex descip-
tione āgelicē altior. Ex descripcōe
dīne altissima. ita vt possim? dicē
id p̄phete. Mirabil̄ sc̄a ē sc̄ia aē.
a h̄ q̄dē satis rē. nā cū res habeāt
eē in materia. a habeāt eē i aīa p
sc̄iam ad q̄sitā. habeāt etiā eē i ea
p ḡtiā. habeāt etiā eē i ea p glam
a habeāt etiā eē i arte etna p̄bia
q̄dē agit de reb? vt sūt i natūā seu
in aīa. s̄m noticiā naturā sit inhitā.
vt etiā ad q̄sitā. S; theologia tāq̄
sc̄ia sup̄ fidē fūdāta. et p sp̄m̄sc̄m
reuelata. agit a de eis q̄ spectāt ad
grām a gloriā. et etiā ad sapiētā
etnā. Vñ ip̄a substernēs sibi phi-
losophicā cognicōez a assumēs de
naturis rez q̄ntū sibi op? ē. ad fa-
briādū speculū p qd fiat rep̄sen-
tatio dīnoz. q̄si scalā erigit q̄ i sui
ifimo tāgit etiā. h̄ i suo cacumie tā-
git celū. a h̄ totū p illū vnū ierar-
chitū. s̄m xp̄m q̄ nō tm̄ nature
hūane assūpte est iherarchitū in
ecclāstica iherarchia. rez etiā i an-
gelica a media p̄sona. i illa sup̄ce-
lesti ierarchia dīne t̄nitatis. ita q̄

p ipsā a sūmo capite deo descēdit
vntionis grā. n̄ solū i barbā. rez
etiā in orā vestimenti. qz nō tm̄ in
ihrlin supnā. rez etiā vsq; i ecclāz
militatē. Est. n. pulchritudo maḡ i
machia mūdāna. h̄ lōge maior i
ecclāstica pulchritudine. sc̄oz caris-
matū adornata. maria at i ihrlin
supna. supmaria at i illa sūma a
btissima t̄nitate. s̄o ip̄a sc̄pturā nō
tm̄ h; altissimā materiā p quā de-
lectat p quā in altū leuat itelligē-
tiā mētis rez etiā ip̄a euenustissimā
et miro q̄dāmō itellectū meū de-
lectat. et sic magis ac magis. de-
lectādo assuefacit ad dīnoz spec-
tauloz cōtuitus a anagogias

De profunditate sacre scripturē.

Habet postremo ip̄a sc̄p-
tura p̄funditatē q̄ consistit i
m̄ultiplicitate misticay in-
telligētiay. Nā p̄ter lrālē sensū h; z
in diuisis locis exp̄oni triplē. alle-
goricē. moralit. et anagogicē. Est
aut allegoria. q̄n p vnū factū in-
dicat aliud factū. s̄m qd credēdū
est. Tropologia siue moralitas ē
q̄n p id qd factū ē dat itelligi id
qd faciendū ē. Anagogia q̄si sur-
sū ductio ē q̄n dat itelligi. qd de-
siderādū ē. s. etna felicitas beatoz
Hec aut b̄ triplex sens? d; eē in
sc̄ptura p̄ter itelligentiā lrālē. qz
sic cōpetit ip̄si? sc̄pturē subiecto.
ip̄si? auditori seu disciplo. a ip̄si?
origini. ip̄si? etiā fini. Subiecto in
quā cōpetit. qz ipsa ē doctrina q̄
est de deo de xp̄o. de opib? repara-
tionis. a de credibili. Subiectū. n.
a q

di 202
sic itan
illa p̄na
sc̄da p̄
ic̄p̄m?
ctio lu
qz sūt
actū sū
a data ē
no de lu
sic i unū
q̄ta et
tagoga
medute
ulcōm
ū ē de iu
z s̄m̄.
ū morte
s̄c̄ s̄c̄
adiciā
mā p̄p̄
diatitō
sc̄p̄it
ad mo
m̄is os
i s̄m̄ de
ulphicē
p̄p̄le
aloz di
a sapia
sc̄ null?
m̄is m̄
b̄ s̄. sic
ordis
cā sp̄cau
sc̄p̄ ē q̄
m̄is s̄c̄
p̄p̄it
ū s̄c̄p̄

illius quod ad substantiam Deum quo ad
 veritatem Christus quo ad operationem
 reparationis opus quo ad omnia
 hoc est ipsum credibile. Deum autem est
 trinum et unum. in essentia unum. in per-
 sonis trinum. Ideo scriptura que est de
 ipso habet in unitate littere trifor-
 mitatem intelligentie. Christus etiam cum sit
 unum verbum omnia per ipsum facta dicitur
 et in ipso reuelatur. ita quod eius sapientia
 est multiformis et varia. Opera repara-
 tionis cum sint multa. omnia ad Christi ob-
 lationem principalem habent aspectum
 Credibile autem ut credibile diuer-
 simode elucet. secundum diuersum statum cre-
 dentium. Ideo propter conformitatem ad
 omnia premissa. sancta scriptura in varia littera
 multiforme patet intelligentiam. Con-
 petit etiam hoc auditori. quod nullus con-
 ueniens est eius auditor. nisi humiliter
 mundus. fidelis et studiosus. Ideo sub
 cortice littere apte occultat misteria
 et profunda intelligentia. ad comprimendum
 dum superbia: ut ipsius profunditate. in
 humilitate littere lateat. et superbi comprimi-
 mantur. et inmundi repellantur. et frau-
 dulenti declinentur. et negligentes exci-
 tentur. ad intelligentiam misteriorum. Et
 quod auditor doctrine istius non est unus
 generis sed cuiuslibet. omnes enim saluandos
 optet aliquod de doctrina hac scire. Ideo
 ipsa multiforme habet intelligentiam
 ut sic omnem intellectum capiat et omni in-
 tellectui condescendat. omnem intellectum
 supercedat. et omnes intellectum sibi di-
 ligenter intendente. multitudine radi-
 ositatis sue illuminet. patet et accessus
 dat. Conpetit etiam primo a quo est. quod est
 a deo per Christum et spiritum sanctum loquente per

ora prophetarum et aliorum que hanc doctrinam
 scripserunt. Quoniam autem deus non tantum lo-
 quitur per verba. verum etiam per facta. quia
 ipsius dicere facere est. et ipsius facere dicere
 et omnia creata tanquam dei effectus. inuit
 suam causam. Ideo in scriptura dicitur trans-
 dita. non tantum debet significare verba
 verum etiam facta. Christus etiam doctor licet
 esset humiliter carne. aliter tamen erat diuinitate.
 Ideo docebat ipsum et eius doctrinam
 non habere humilitatem in sermone cum profun-
 ditate sermone. ut sic Christus fuit panis
 cuius iuoluit. Ita sapientia dei in scriptura
 figuris quibusdam humilibus iuoluitur.
 Spiritus autem sanctus diuersimode illud
 trahat. et reuelaciones faciebat in
 cordibus prophetarum. et ipsum etiam
 nullus late potest intellectus. qui missus
 erat omnem docere veritatem. Ideo conpe-
 tebat eius doctrine. ut in vno ser-
 mone multiplices laterent intelligentie.
 Conpetit nichilominus ipsi fini.
 quod per ipsum scriptura data est ut per ipsam
 dirigatur homo in cognoscendis et agendis.
 ut tandem pueniat ad optata.
 Et quod omnes creaturam ad hoc facta sunt ut
 seruiant homini tendenti ad supernam patriam
 ideo scriptura assumit imperium creaturarum
 spiritus diuersas. ut sic per ipsas doceat
 nos sapientiam dirigente ad eterna. Et
 quod homo non dirigatur ad eterna. nisi
 cognitiua cognoscat. verum credendum
 et operatiua faciat. bonum operandum et
 affectiua suspiret ad deum videndum et
 amandum et profuerdum. hic est quod scrip-
 tura sancta per spiritum sanctum data assumit
 libere creature referendo in fine secundum
 triplicem modum intelligentie. ut sic per
 tropologiam habere noticiam agentem

dozū v̄ualif. Insup p allegoriā. credēdo y veracit. panagogiā. de fi derando y delectabilit. vt sic pur gati p v̄tuosa opationē. Illuminati p radiosā fidē. a p̄fecti p ardētissi mam caritatē. puemiam? tādē ad brauiū felicitatis eterne.

De mō p̄cedēdi ip̄si? sacre sc̄ptuē

In tanta igit multiformi tate sapie q̄ in ip̄si? sacre sc̄ptuē cōtinet latitudie longitudine. altitudine. a p̄fundi tate. vn? est cōis mod? p̄cedēdi videlicet autēticus. Intra quē cōti netur mod? narratiu? . p̄ceptori? . p̄hibitori? . exhortatori? . p̄dicto rius. cominatori? . p̄missiu? . dep̄ catori? . a laudatiu? . a oēs hij mo di sub vno mō autētico reponū tur. et h̄ satis recte. qz em̄ doctria est. vt boni fiam? a saluem? a hoc nō fit p nudā cōsiderationē. h̄ po tius per inclinationē volūtatis. Iō scriptura dīna eo mō debuit tradi. q̄ magis possem? inclinari. a quia magis mouet affectus ad exēpla q̄ ad argumēta. magis ad p̄mis siones q̄ ad rōinationes magis per deuotiones q̄ per diffinitio nes. Ideo scriptura ista nō debuit hrē modū diffinitiuā a diuisiuā a collectiuū ad p̄bandū passiones aliq̄s de subiecto ad modū aliaz sciētiay. h̄ oportuit qz habēt mo dos p̄prios s̄m varias inclinatio nes aīay diūsi. mode aīos inclinā tes vbi si q̄s nō mouet per p̄cep ta et p̄hibita. saltē moueat per exēpla narrata. Si q̄s nō mouet

per h̄ moueat per beneficia sibi ostensa. Si q̄s nec per h̄ mouet moueat p monicōnes sagaces. p p̄missiones veraces. p cominatio nes terribiles. vt sic saltē exātet ad deuotionē a dei laudē. in q̄ per cipiet gratiā p quā diriga? circa opera v̄tuosa. Qm̄ igit hij modi narratiui nō possūt fieri p viā cōtitudinis rōnū. qz p̄ticularia gel ta p̄bari nō possūt. Ideo ne scrip tuā ista tāq̄ dubia vacillaēt ac p hoc min? rationis loco cōtitudi nis mouet. puidit de? huic scrip ture cōtitudinē auctoritatis que adeo magna est. qz oēm p̄spicui tate hūani ingenij supercellit. et qz nō est certa auctoritas ei? qui p̄t fallē vel falli. Null? aut est qui falli nō possit a fallē nesciat. nisi deus a spūssāis. hic est qz ad hoc qz scriptuā sac̄ mō sibi debito est p̄fecte auctoritatis. vel autētica. q̄ nō p hūanā iuestigationē est tra dita. h̄ per reuelationē dīnā. Ideo nichil in ipsa cōtemnendū tanq̄ inutile. nil respuendū tanq̄ falsū nil respuendū tanq̄ irritū vel mis quū. p eo qz spūssāis eius auctor p̄fectissim? . nichil potuit dicere falsū. nichil supfluū. nichil dimis nutū. et p̄pterea celū et tra trans sibūt verba sc̄ptuē sacre nō p̄teri būt qn̄ i pleant? donec. n. celū a tra trāse. Nota em̄ vnū aut vn? aper nō p̄teribit a lege donec oīa fiāt saluatore testāte. q̄ ergo soluerit ea q̄ scriptura docet a doauerit sic hoies min? vocabi? i r̄gno celoz

De modo exponendi sacra scriptura
Quemadmodum scriptura h
 spūale hz modū pcedēdi
 sic iux suū pcedēdi modū
 spūali suo mō dz itelligi a expōi
Cū em ipa sub vna lā mltiplicē
 tegat itelligētā. expōitor dz ab
 scōdita pducē i lucē. a illā eductā
 manifestāe p aliā scpturā magis
 patentē. sicut si exponēt illd. ps.
 Apphēde arma a scūtū. et si v
 lim explicāe q sūt arma dīna. di
 cam q. ei? veritas a bō volūtas. et
 q ita sit pbat p scripturā apertā
Nā describit alibi Sauto bone vo
 lūtatis tue Et itez Sauto circūda
 bit te veritas ei? ad qd nō pōt qd
 de facili ptingē. nisi p assuefactio
 nē lectionis. textū a lrāz biblie cō
 mēdet memorie. alio qn in expōi
 tione scpturaz nūq̄ poterit eē po
 tens. **V**n sic q dedignat p̄ria ad
 discē elemēta. ex qb? dicitio intēg
 tur: numq̄ pōt nosse. nec dictionū
 sigficatū. nec rectā legē a structio
 nū Sic q lrām sacre scptuē spmit.
 ad spūales ei? itelligētias nūq̄
 assurgit **A**ttēdat at expōitor q
 nō vbiqz reqrēda ē allegoria. nec
 oia sūt mistice exponēda. ppt q
 notādū ē q scptuā qtuor hz ptes
Ona in q sm lrām agit de mūda
 nis naturis. et p illas sigficat res
 pationē nrāz. sic appaēt i desēptio
 ne formacōnis mūdi **A**lia ē in q
 agit de actib? a p̄ssib? illi? p̄li
 israheliticā a p illos sigficat repa
 rationē gn̄is hūani. t̄cia ē in q nu
 dis verbis sigficat a exp̄mit ea q

ptinēt ad nrāz salutē q̄tū ad fidē
 vlt mores. q̄ta ē in q p̄nūciat nrē
 salutis misteriu partī enigmatiz
 a obscuris **E**t p̄pterea scptuā
 in hīs locis varijs nō ē v̄niformi
 ter exponēda **D**ebet at expōitor
 dirigi in expōicōe sacre scriptuē
 sm triplicē regulā. q trahi pōt de
 v̄bis b̄ti **A**ug. i li. de doct. xp̄iana
Prima hē. vbiqz i hac sc̄p̄
 tura. p̄ma v̄boz sigficatio. signifi
 cat res creacōis. siue singulas res
 hūane. duersacōis. ibidē res signifi
 cate p v̄ba. p̄o sigficat: deidē nrē
 repationis misteria. **O**v̄bo p̄ma
 sigficatio v̄boz exprimit fidē siue
 caritatē. ibi nulla ē allegoria q̄rē
 da. sc̄da regula ē illa. vbi v̄ba h?
 sc̄ptuē sigficat res creacōis aut
 duersiois p̄li israheliticā. ibi q̄rat
 ex alio sc̄ptuē loco q̄c qd q̄libet
 res sigficat. et deidē sigficationē
 suā eliciat p v̄ba nude sigficantia
 fidei veritatē vel mox honestatē.
 vt si dicat: oues pariūt gemellos
 fetus. oñdit q oues sigficant ibi
 hoies. et gemin? fet? geminā cari
 tatē. t̄cia regula ē ista. qn aliq̄ sc̄p
 tura hz aliquā itellectū lrālē a spi
 ritualē. dz exatē expōitor. vtrū
 illa attributio dueniat historico.
 aut spūali sigficato **S**i forte vtqz
 nō pōt cōueniē. a si vtriqz cōpetit.
 tūc lrālité a spūalē dz affirmari **S**i
 v̄o altero mō tm. tūc spūalē solū
 debet itelligi sicut sabbatū legis
 eē p̄petuū. sacerdotiū etnū. possessio
 fio t̄re etna. a pactū circūcōionis
 eē etnū. q oia ad spūale sigficatū

referenda sunt. Ad h aut vt p sacru
 scripturay filua q̄s seculē incidēdo. a
 exponēdo icēdat. op? ē vt p̄us no
 uerit ip̄si? sacre scripture veritate p
 v̄ba explicita. videlz. vt attendat
 q̄n scripturā d̄scribit initiū. p̄gressū
 a cōsumationē duplicis corpis q̄i
 ex opposito se sp̄iciētū bonoz. s.
 q̄ hic se hūiliāt vt exaltētur sem̄
 p̄tinalit̄ i futuro. Et maloz q̄ h se
 exaltāt a cēnate dēp̄mūt. Vñ ipsa
 agit de toto vniūso. q̄tū ad sūmū
 a inū. p̄mū. a vltimū. a q̄tū ad de
 cursū inēmediū sub forma cuius
 dā crucis intelligibil̄. in q̄ describi
 hz. a q̄dāmō videri luie mētis. tō
 machina vniūsi ad quā q̄dē intel
 ligendā optet nosse rez p̄ncipia
 .s. deū ipsay rez creationē. lapsū.
 redēp̄oz p̄ sāguinē ibi xp̄i. t̄for
 mationē p̄ gr̄az. ciationē p̄ sacra
 a tādē retrābuōz p̄ penā gloriā
 sep̄tinā. qz h̄ doctrina tā in scriptis
 scōz q̄ doctoz. sic diffuse tradita
 est. vt accēdētib? ad scripturā sacra
 audiēdā nō poss̄ p̄ lōga t̄p̄a videri
 nec audiri. p̄pt̄ qd̄ noui theolo
 gi frēq̄nt̄ ipsā scripturā exhorēt
 tāq̄ quādā filuā opacā. Rogat?
 a socijs. vt de paup̄cula sc̄ie nr̄e
 aliq̄d breue i sūma dicere de veris
 tate theologie. eozūqz p̄c̄b? d̄uic
 tus assenti. breuilo q̄ū qd̄dā facē
 in q̄ sūmati nō oīa h̄ aliq̄ magis
 optuna tenēdū breuēt tāgentur
 addēs sil rōnē. cū h̄ aliquā ad in
 telligēdū h̄z q̄ occurabat p̄ t̄p̄e
 Quia v̄o theologie? h̄mo est de
 deo. a de p̄mo p̄n°. v̄t pote. qz ip̄a

tāq̄ sc̄ia a doctrina altissima. oīa re
 soluit i deū tāq̄ i p̄n°. p̄mū a sūmū
 Iō in affligione rōnū. i oīb? q̄ in
 h̄ tractatulo cōtinent. conat? sū ra
 tionē sumē a p̄rio p̄n°. vt sic ostē
 derē veritatē sacre scripturē eē a deo
 et de deo. a h̄m deū. vt merito ista
 sc̄ia appareat vna eē a ordinata a
 theologia nō ī merito nūcupata.
 Si q̄d igit̄ ip̄fectū vel obscurū. vel
 sup̄fluū vel min? rectū ibi fuerit.
 remia occupationi. a breuitati tē
 poris. a paup̄cule sc̄ie cōceda? Si
 quod v̄o rectū ibi fuerit. soli deo
 honora gl̄a referat. Vt aut̄ sequē
 tia clarit̄ eluceſcāt titulos sp̄ales
 capituloz p̄mittē curauit ad faci
 liorē mēoriā et lucidiorē cōtuitū
 dicēdoz q̄. vij. p̄titionib? et. lxxij.
 capitul̄ distinguūtur

Prima pars de trinitate dei
 habet capitula. ix.

- .i. De q̄b? est theologia i sūma
- .ii. Quid tenendū est de trinitate p̄sonay a v̄nitate essentie.
- .iii. De istis? fidei itelligētia sana
- .iiii. De istius fidei exp̄ssione ca
 tholica
- .v. De v̄nitate natuē diuine in
 multiformitate apparitionū.
- .vi. De v̄nitate d̄ine nature in
 multiplicitate appropriatoz
- .vij. De oīpotentia diuina
- .viii. De dei p̄destinacōne sapia
 et p̄scientia.
- .ix. De volūtate dei a p̄uidētia

Secunda ps de creatura mū
 di habet capitula. xij.